

αὐτῶν τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.»

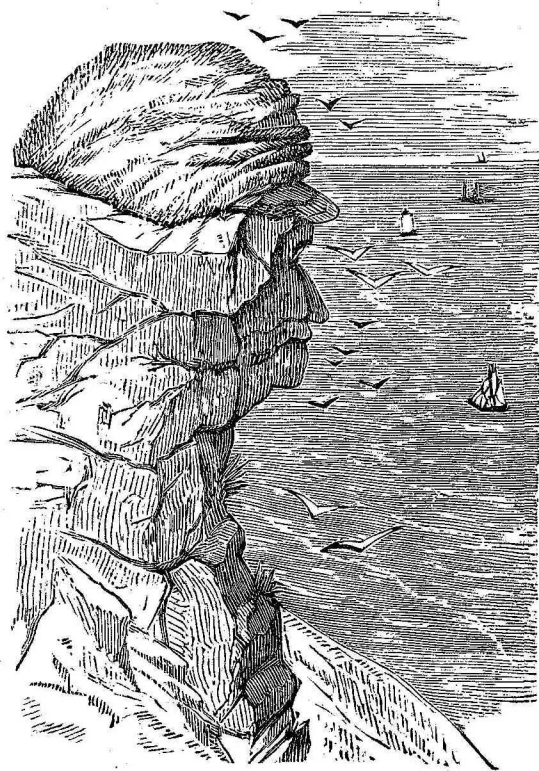
ΕΤΟΣ Ζ΄.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1874.

Τιμὴ ἔτησια, Ἀθηνῶν Δρ 1
" " Ἐπαρχιῶν » 120
" " Τουρκίας » 2

ΑΡΙΘ. 76.

Τιμᾶται λεπ. 10.

ΑΞΙΟΣΗΜΕΙΩΤΟΣ ΒΡΑΧΟΣ.

Ὁ περιέργος οὗτος βράχος εὐρίσκεται ἐν τῇ νήσῳ Λούνδου εἰς τὸ στόμιον τοῦ Στενοῦ τοῦ Βρίστολ, καὶ ὀνομάζεται Ὁ τοῦ Ναοῦ Ἱππότης (Knight templar) τὸ μὲν, διότι ἡ νῆσος εἶχε δωρηθῇ ὑπὸ τοῦ βασιλέως Ἰωάννου εἰς τοὺς Ἱππότες τοῦ Ναοῦ, ὅπως ὀνομά το οἱ σταυροφόροι ἱππῶται τῆς Ἀγγλίας, διότι νύκτα τινα ἐκρέμασαν τὰ ὅπλα των ἐν τινι ναυῷ, τὸ δὲ, διότι ὁ στρογγύλος βράχος, ὅστις σχηματίζει τὴν κεφαλὴν, ὑποτίθεται, ὅτι προσομοιάζει τὸν πῖλον, τὸν ὅποιον οἱ

ἱππῶται οὗτοι ἐφόρουν, ὅταν ἐξέβαλον τὰς περικεφαλίας των.

Ο ΙΕΡΟΚΗΡΥΞ ΚΑΙ Ο ΚΛΕΠΤΗΣ.

Εἰς πόλιν τινα τῆς Νέας Ὑόρκης ἐπὶ τῇ Οὐδσωνεῖς ποταμοῦ κειμένης, ἱεροκῆρυξ τις ἐκάθητο εἰς τὸ σπιδαστήριόν του τὴν ἐσπέραν τῆς Παρασκευῆς προετοιμάζων τὸν ὅποιον τὴν Κυριακὴν ἐμελλε νὰ κηρύξῃ λόγον ἐπ' ἐκκλησίας· τόσον δὲ ἐνησχολημένος ἦτο εἰς τὴν ἐργασίαν του, ὥστε δὲν ἐνόησεν, ὅτι εἶχε παρέλθει τὸ μεσονύχτιον. Ὅτε δὲ ἀπέθεσε τὸ κονδύλιον ἵνα ἀναπαυθῇ, καὶ ἐσήκωσε τοὺς ὀφθαλμούς του ἀπὸ τοῦ χάρτου, ἐξιπάσθη ἰδὼν ἰσχυρὸν τινα τὸ σῶμα προσπιδοφόρον ἀσκαρδαμυκτὶ κυττάζοντα αὐτὸν, ὡς ἐάν περιέμενεν εὐκαιρίαν νὰ τῷ ὁμιλήσῃ.

Ἄν καὶ ἐξιπασθεῖς εἰς τὴν θέαν του κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην τῆς νυκτὸς, ὅμως ἐτήρησε τὴν ἀπάθειάν του, καὶ παρεκάλεσε τὸν παράξενον ξένον νὰ καθήσῃ, ὑπὲρ ἐκεῖνος μηχανικῶς πῶς ἐξετέλεσε.

— Δύναμαι νὰ μάθω τὸν λόγον, ὅστις σὲ ὠδήγησεν ἐδῶ κατ' αὐτὴν τὴν ὥραν; ἠρώτησεν αὐτὸν ὁ ἱεροκῆρυξ.

— Ὁ σκοπός μου εἶναι νὰ κλέψω· θὰ σὲ φονεύσω δὲ εἰς τὸ πρῶτον κίνημα, τὸ ὅποιον κάμης ὅπως δώσης εἰδήσιν. Ἐχεις ἀσημικὸ εἰς τὴν οἰκίαν καὶ ὀλίγα χρήματα. Δὲν εἶναι ἔτσι; Θὰ τὰ δανεισθῶ καὶ λαμβάνω τὴν παρόυσαν εὐκαιρίαν νὰ τὰ παραλάβω.

— Εἶσαι πολὺ ἀνοικτός, — εἶπεν ὁ ἱεροκῆρυξ, καὶ ἐκτιμῶ τὴν εὐκρίνειάν σου, ἂν καὶ μεγάλως λυποῦμαι διὰ τὸ ἐπάγγελμά σου.

— Ἡ κλοπὴ, κύριε, δὲν εἶναι τὸ ἐπάγγελμά μου· ἀλλ' εἶμαι χωρὶς ἐργασίαν καὶ ἡ οἰκογένειά με λιμνώνει· ὅθεν ἠναγκάσθην νὰ καταφύγω εἰς τοῦτο. Πρὶν

ἴδω τὰ τέκνα μου ἀποθνήσκοντα τῆς πείνης, θά φωνεύω δέκα ὥς ὕμᾶς, ἐάν διὰ τοῦτε δύναμαι νὰ τοῖς προμηθεύσω ἄρτον.

— Δὲν δύναμαι νὰ ἴδω τὸ πρόσωπόν σου, — εἶπεν ὁ ἱεροκῆρυξ, — ἀλλὰ σὲ ἐκλαμβάνω δι' ἄνθρωπον εὐ-
παίδευτον καὶ μὲ φιλάνθρωπον καρδίαν.

— Ἄς παύσουν τὰ λόγια παρακαλῶ, — εἶπεν ὁ με-
τεμφισμένος μὲ ἀνυπομονησίαν· μὴ νομίζης, ὅτι θὰ
κερδήσης καιρὸν μὲ τὴν συνομιλίαν. Σὲ εἶπα τὸν σκο-
πὸν μου, λοιπὸν μὴ μὲ ἀργοπορήσῃς, — ἐξηκολούθησε
λέγων καὶ πλησιάζων πρὸς τὸν ἱεροκῆρυκα.

— Σὲ ὑπόσχομαι ὡς ἱεροκῆρυξ, ὅτι οὔτε θὰ φω-
νάξω, οὔτε θ' ἀποκρύψω τι ἀπὸ ὅσα εἶναι ἐν τῷ οἴκῳ.

Παρακαλῶ μόνον νὰ καθήσῃς.

Ὁ κλέπτης ἐκάθησεν ἐκ νέου.

— Τώρα, εἰπέ μου εὐκρινῶς, — εἶπεν ὁ ἱεροκῆ-
ρυξ, — λέγεις τοῦτο ὡς ἀφορμὴν, ὡς δικαιολόγημα
τῆς πράξεώς σου, ἢ πραγματικῶς ἡ οἰκογένειά σου
λιμῶνται;

— Ἡ οἰκογένειά μου, κύριε, εὐρίσκεται εἰς ἡν πε-
ριέγραψα κατὰστασιν· ἡ γυνή μου εἶναι ἀσθενής, τὰ
δὲ τέκνα μου μὲ ἐτρέλανε μὲ τὰς κραυγὰς των διὰ
ἄρτον.

Ὁ ἱεροκῆρυξ πεισθεὶς περὶ τῆς ἀληθείας τῶν λε-
γομένων του,

— Ἐχω, — εἶπεν, — 100 τάλληρα, τὰ ὅποια ἔλαβα
χρὲς διὰ τὸν μισθόν μου, ὡς ἤκουσας, καθὼς ὑπο-
θέτω· ἔχω δὲ προσέτι καὶ τινα ἀσημικά, τὰ ὅποια ἐ-
δόθησαν εἰς τὴν σύζυγόν μου ὡς δῶρα κατὰ τὴν ἡμέ-
ραν τῶν γάμων μας. Ἐάν ἀφήσῃς τὰ ἀσημικά, θὰ
σοὶ δώσω τὰ 100 τάλληρα, καὶ 20 ἀκόμη, τὰ ὅποια
ἐσύναξα διὰ τῆς οἰκονομίας, ἵνα τὰ δώσω εἰς τὴν
σύζυγόν μου κατὰ τὴν ἐπέτειον ἡμέραν τῶν γάμων
μας.

— Κάμε λοιπὸν γρήγορα, διότι βιάζομαι ν' ἀναχω-
ρήσω, — εἶπεν ὁ κλέπτης ἀνυπομονῶς.

— Καλῶς, — εἶπεν ὁ ἱεροκῆρυξ, — ἀλλὰ σὲ παρα-
καλῶ ἐλθε μίαν στιγμὴν ἐδῶ· πρέπει νὰ σοὶ δεῖξω
μίαν εἰκόνα. Ὁ ἄνθρωπος ἠκολούθησε τὸν ἱεροκῆ-
ρυκα, ὅστις ἤνοιξε μίαν θύραν καὶ ἐστάθη ἀκίνητος
ἐπὶ μίαν στιγμὴν· ἔπειτα δὲ στραφείς πρὸς τὸν κλέ-
πτην

— Εἰς τὸ ἄλλο ἐκεῖνο δωμάτιον, — εἶπε, — κοιμᾶται
ἡ μήτηρ τῶν παιδιῶν τούτων, δεῖξας διὰ τοῦ δακτύ-
λου του κοράσιον καὶ παιδίον κοιμώμενα ἐπὶ τῆς αὐ-
τῆς κλίνης. Βεβαίως συναισθάνεται ἐαυτὴν ἀσφαλῆ,
διότι τὸ ἱερὸν ἐπάγγελμα τοῦ συζύγου της πρέπει νὰ
προφυλάττῃ αὐτὴν καὶ τὰ τέκνα της. Τὰ χρήματα, τὰ
ὅποια θὰ σοὶ δώσω, ἔμελλον νὰ χρησιμεύσωσι πρὸς

ἀγορὰν τῶν ἀναγκαίων διὰ τὴν οἰκογένειαν ταύτην,
τῶν ὁποίων σὺ δυστυχῶς ἔχεις μεγάλην ἀνάγκην.
Ἴδοὺ αὐτὰ, κλείσας τὴν θύραν καὶ ἐκβάλων ἐν δέμα
χαρτονομισμάτων ἐκ τοῦ σουρταρίου τῆς τραπέζης τῆς.
Λάβε τα.

— Ὁ κλέπτης ἤρπασε τὸ δέμα καὶ ἔστρεψε τὰ
νῶτα — ἐστάθη ἀκίνητος καὶ πάλιν ἐστράφη πρὸς τὸν
ἱεροκῆρυκα.

— Κύριε, — εἶπε μετὰ μικρὰν σιωπὴν, κατὰ τὸ ἡ-
μισυ ἀποκαλύψας τὸ πρόσωπον, τὸ ὁποῖον ἐσκέπαζεν
ἡ προσωπίς, — τὰ χρήματα ταῦτα καίουν εἰς τὰς χεῖ-
ράς μου, δὲν δύναμαι νὰ τὰ κρατήσω.

— Διὰ τί; ἠρώτησεν ὁ ἱεροκῆρυξ.

— Συλλογοῦμαι, — εἶπεν ὁ κλέπτης, — περὶ τῶν
παιδιῶν ἐκείνων, τὰ ὅποια μοὶ ἔδειξας, — δεικνύων τὴν
θύραν τοῦ δωματίου, ὅπου ἐκοιμῶντο τὰ τέκνα τοῦ
ἱεροκῆρυκος, — καὶ ἐνεθυμήθην τὰ ἰδικά μου, τὰ ὁ-
ποῖα μὲ ᾔθρσαν εἰς τὴν πρᾶξιν ταύτην, καὶ φοβοῦ-
μαι ὅτι ἄρτος οὕτω πως ἀποκτηθεὶς πιθανὸν νὰ τὰ
πνίξῃ, ἀντὶ νὰ τὰ διατηρήσῃ.

— Ἐλα λοιπὸν, — εἶπεν ὁ ἱεροκῆρυξ, — νομίζω, ὅτι
δυναμέθα νὰ διορθώσωμεν τὸ πρᾶγμα. Ἴδοὺ σοὶ δα-
νείζω 20 τάλληρα, τὰ ὅποια εἶναι ἱκανὰ νὰ ἐξοικο-
νομίσωσι τὰς ἀνάγκας τῆς οἰκογενείας σου ἐπὶ τοῦ
παρόντος. Ἡ ἐμπιστοσύνη, τὴν ὁποίαν ἔδωκας εἰς ἐμὲ
ἀποκαλύψας τὸ πρόσωπόν σε, δὲν θὰ σὲ βιάψῃ· λάβε
τὰ χρήματα ταῦτα καὶ ἐλθε αὖριον τὸ πρῶτ' ἐδῶ.
Εἴμαι βέβαιος, ὅτι θὰ δυνηθῶ νὰ σὲ εὕρω ἐργασίαν.

Ὁ ἄνθρωπος ἀνελύθη εἰς δάκρυα καὶ δράξας τῆς
χειρὸς τοῦ ἱεροκῆρυκος,

— Μὲ ἔσωσας, κύριε, — εἶπεν, — ἀπὸ ἁμαρτίαν, αἰ-
σχύνῃν καὶ θάνατον. Ἐάν ἐπετύγχανον τοῦ σκοποῦ,
διὰ τὸν ὁποῖον ἦλθον ταύτην τὴν νύκτα, ἡ κλοπὴ θὰ
ἐγένετο τὸ ἐπάγγελμά μου καὶ τὰ τέκνα μου, τέκνα
μαιφόνου.

Μηχανικῶς δὲ ἐμιμήθη τὸν ἱεροκῆρυκα, ὅστις ἐγω-
νάτισεν ἵνα εὐχαριστήσῃ τὸν Θεόν, ὅτι διεφύλαξε τὸν
ἀτυχῆ ἐκεῖνον ἄνθρωπον ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν· ἡ νο-
κτερινὴ δ' ἐκεῖνη σκηνή, εἰς τὸ σπουδαστήριον τοῦ ἱε-
ροκῆρυκος ᾗδήγησε τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, θεῖα χά-
ριτι, εἰς τὸ νὰ κατασταθῇ ὠφέλιμος πολίτης καὶ θεο-
φοβούμενος ἄνθρωπος.

ΜΙΚΡΑ ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΜΑΡΙΑΣ.

Ἡ μικρὰ προσευχὴ τῆς Μαρίας ἐπὶ τῶν γονάτων
τῆς μητρὸς της ἦτον αὕτη. — Ἄ· Ἀγαπητέ μου Θεέ,
ἐδλόγησον τοὺς δύο μικροὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ κά-
με αὐτοὺς νὰ σπινθηροβολῶσιν εὐτυχῶς. Ἐδλόγησον